Alois Šafařík

(*29. 1. 1897 - †3. 11. 1992)

Jáhen Církve československé husitské

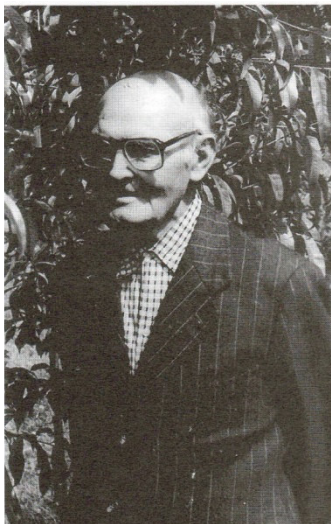

Alois Šafařík se narodil ve Vídni jako první syn žádovského rodáka Zachariáše Šafaříka a jeho ženy Josefy, původem z Malenovic u Zlína. Otec se ve Vídni vyučil obuvníkem, ale ze zdravotních důvodů se s rodinou vrátil na Moravu. Zemřel v únoru 1902, o rok později zemřela i matka. Sirotků (Aloise a jeho dvou sourozenců Leopolda a Hermíny) se ujali žádovičtí usedlíci – pětiletý Alos žil v rodině starosty Poláška.

Vyučil se sklářskému řemeslu v Dubňanech, po vypuknutí 1. Světové války vypomáhal na hospodářství v Žádovicích. V únoru 1917 byl odveden a po vojenském výcviku v Terezíně odeslán na italskou frontu, kde sloužil u dělostřelectva.

Po válce absolvoval účetní poddůstojnický kurz a v roce 1920 krátce sloužil jako vojenský účetní na Slovensku. Na konci téhož roku se v Brně oženil. V Brně vystřídal několik zaměstnání, při nichž vystudoval obchodní školu. V roce 1927 získal místo u firmy Baťa ve Zlíně. Nejdříve pracuje jako dělník v obuvnické dílně a skladník, později jako vedoucí skladu a vrchní souhrnář.

Krátce pro přestěhování do Zlína se zapojil do činnosti místního výboru Církve československé (CČS). Od počátku 30. Let byl předsedou Jednoty mládeže CČS, která se později přeměnila na dramaticko-pěvecký kroužek Havlíček. Kroužek v čele s předsedou Aloisem Šafaříkem se stal aktivní součástí náboženské obce.

Když v roce 1935 z dosavadního místního výboru církve vzešla samostatná náboženská obec, stal se Alois Šafařík členem první rady starších. V roce 1941 byl zvolen předsedou a tuto funkci zastával nepřetržitě přes 30 let, až do roku 1972, kdy s ohledem na svůj věk rezignoval. Pro své zásluhy byl zvolen čestným předsedou rady starších.

Po 2. Světové válce vstoupil do duchovenských služeb církve. V roce 1949 byl vysvěcen za jáhna. V jáhenské službě se stal pravou rukou zlínského faráře Ferdinanda Valíka, zejména po roce 1953, kdy

mu byl Ústřední radou CČS udělen dispens k vykonávání liturgie v plném rozsahu, tedy včetně vysluhování svátosti večeře Páně.

Když Alois Šafařík 3. 11. 1992 umřel, přijel na jeho pohřeb patriarcha církve Vratislav Štěpánek. Historicky první návštěva hlavy církve ve Zlíně asi nejlépe dokládá význam této nijak nenápadné osobnosti.